

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani Cum Divorvm Elogiis In Singvlos Anni Dies Distribvtis

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, 1637

S. Bonifacius Ep. 14. Maii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44055

dis? Quid ad hæc suaviludii nostri, qui nunquam in Dei causâ se meminere fatigatos? *Ex Metaphr.*

Si æterna bona sub aspectum caderent, itemq; supplicia veritatis agnita desertoribus parata, nullius alterius rei desiderium teneret jam terrâ sublimiores, & præteriti temporis acta recolentes cum lacrimis, donec Dei gratia caelesti nos sponso jungeret. Ex dictis S. Pachomii.

S. BONIFACIUS EP. 14. Maii.

Pulchrè BONIFACIUS omnes nominis sui numeros implevit, puer jam multorum pater, nunc sine prætextâ, nunc etiam sine interulâ ad matris sinum redux, & verò jactabundus etiam, quòd tam exiguis panniculis totum CHRISTVM potuisset tegere. Furtum tamen jam tum vel maxime damnavit, eoq; vulpes, quæ subducere matri gallinas amabat, ad præcantis pedes redire coacta, & rapta reddidit, & facinus morte spontè luit. Jam domi sive messem sive vindemiam habere illi cum libuit, licuit. Inde cum ditiores annonam flagellarent, matris omne frumentum in pauperes sparfit. Sed sementem hoc erat facere. Nam cum mater irasceretur tam prodigo, ad ejus preces subita seges totum horreum complevit. Sub hæc cum spem vindemiæ ditioris grando dejecisset, Antistes jam Ferentinus paxillum vini, quod legerat, in omnes testas, ac dolia divisit, præcando deinde tantum non exundare fecit. Certè vasculum mero plenum Gothi duo ex itinere accepisse se putaverant cœnæ fortè unius illecebram. Sed nimirum cellam illi promptuariam circumferebant, non minus etiam, cum viam relegissent, divitem. Fuit cum bene egenis facturus ipse egeret, & duodecim aureos, nepotis peculium, prodigeret. Verum

cum ei nepos vehementius succenseret, ab imagine DEIPARÆ, totidem alios tulit. Recepit itaque suum nepos, plus utique accepturus, si scænon moram dedisset. *Ex Dial. S. Greg.*

Magna res homo, & pretiosa vir misericors. Hac major gratia, quàm mortuos resuscitare: multò namque majus est esurientem pascere Christum, quàm in nomine JESV mortuos suscitare; nam illic tu de Christo bene mereris, hic autè ipse de te. S. Chryl. hom. 36. ad Pop.

S. PONTIUS M. 14. Maii.

PONTIVM vides, cujus operâ factum est, ne milesimus Romanæ urbis annus dæmonibus consecraretur; quod futurum iidem, PONTIO adhuc matris ventre abdito, permissu Numinis, agnoverunt. Julia, id mulieri nomen fuit, Marci senatoris Rom. uxor, eo gravida, delubrū subierat, cum repentè Flamen furiis incitatus, conceptâ mitrâ, hostem Deorum adesse exclamavit, uterum detestans in perniciem Jovis scæcundum. Julia vaticinatione percussa, scærum necquidquam depellere abortu institit, nato etiam vim allatura, nisi pater vetuisset, utiq; enim Diis ad unum puerum perdendum satis fore virium. Contigit deinde PONTIVM, audito Christianorum carmine, quo Deorum vanitas irridebatur, Religionis amor capi; haustam etiam patri instillavit, purgataque à Deorum larvis domo, primum id formidatæ a dæmonibus indolis specimen dedit. Patris mortuæ dignitate aditâ, Philippis Imp. familiari usu conjunctus est, qui cum in millesimum urbis annum sacrificium Diis pararent, ab eâ mente PONTI oratione deducti, Christo nomina dederunt, ejusque Numini Romanum Imp. dedicarunt. Valeria